



Rebellerna

Läraren som inte ville gå till skolan,

eller

Rebellerna

av Christian Lanciai (2006)

Personerna:

Magnus, medelålders lärare
Anita, hans hustru
Carl, rektorn på skolan

bland eleverna:

Glenn
Gladys
Johnny
Robert
Sophie
Anna

Curt, gangster
Barbro, affärskvinna
Tomas, torped
Mikael, kollega till Magnus
en polisinspektör
en polis

kollektivet:

Alexandra, jurist
Walter, konstnär
Mona, miljöaktivist
Bo, diktare

en annan polis
Doktor Theo Rosenberg
Lama Lobsang
en före detta hemlig agent

Handlingen bygger på en verklig händelse och äger rum i nutid.

Copyright © Christian Lanciai 2006

Akt I Scen 1. Hemma.

Magnus Nej, jag vill inte gå till skolan.
Anita Men kära Magnus, du kan ju inte bara låta bli.
Magnus Nej, jag vet, men jag orkar inte längre. Dessutom vill rektorn träffa mig.
Anita Försök stå ut, Magnus. Allt går över.
Magnus Gör det? Det har det aldrig gjort hittills.
Anita Någon gång måste det göra det.
Magnus Ingens tålamod varar i det oändliga. Jag trivs inte med mitt jobb, Anita, för det konsumerar mig och bränner ut mig.
Anita Men du har alltid varit en så idealisk lärare.
Magnus Jag hade aldrig blivit lärare om jag inte varit en idealist, men verkligheten har förstört idealismen för mig. Det finns ingenting kvar av den. Den har begravts levande av skolöverstyrelsens direktiv om ständig försämring och elevernas följdenna ständigt minskande intresse för kunskap över huvud taget.
Anita Det är inte ditt fel.
Magnus Tror du inte jag vet det?
Anita Alltså är du oskyldig, alltså har du ingenting att frukta.
Magnus Du anar inte vad de kan hitta på där på skolan.
Anita Ge rektorn en chans. Du vet ju inte vad han har på hjärtat. Han kanske vill belöna dig eller ge dig en äntlig gratifikation för all din strävan.
Magnus Kallas man till rektorn, Anita, vare sig man är elev eller lärare, så vill den rektorn dig ingenting gott. Rektorer är bara nöjda och ofarliga när de slipper blanda sig i, för de vet själva att deras inblandning bara kan leda till besvär och bara ha besvärliga orsaker.
Anita Det blir nog bra, ska du se, Magnus. Det blir nog ingenting nytt i skolan idag heller.
Magnus Ändå hade jag helst stannat hemma just idag av alla dagar. Jag känner på mig att det enda jag har att vänta mig på skolan i dag är rävsaxar och björnsaxar.
Anita Du överdriver. Du ska alltid dramatisera.
Magnus Nej, Anita, jag försöker alltid bara vara realist, och därför försöker jag alltid bara se farorna innan de kommer, för att försöka vara beredd på det värsta innan det händer, för att minska motgångarnas chockverkan.
Anita Du är så känslig.
Magnus Jag vet. Mina långa antenner råkar alltid illa ut.
Anita Gå nu, och ha en bra dag.
Magnus Det är lätt att säga. Det sade också Rödluvans mamma när hon skickade Rödluvan till vargen.
Anita Det är bra, Magnus. Du klarar dig säkert.
Magnus Vi får se om jag kommer levande hem igen. *(tar hatten på sig och går äntligen med portföljen till arbetet.)*
Anita (stänger dörren efter honom) Puh! Det blir svårare att få iväg honom för varje dag! Det kanske ändå vore bäst att ansöka om en förtidspensionering, ifall något skulle hända....

Scen 2. Hos rektorn.

rektorn Bra att du kom, Magnus. Jag ville bara peppa upp dig.
Magnus Tack, Carl, men jag tror allt du ville något mera.
rektorn Klagomålen mot dig blir ständigt värre, Magnus.

Magnus Jag vet.

rektorn Eleverna tycker du är tråkig, och därför får du disciplinsvårigheter. Du är inte tillräckligt engagerad.

Magnus Jag undervisar vad jag ska och vad jag kan engagera mig för. Jag kan som lärare inte ägna mig åt meningslös undervisning.

rektorn Men du kan inte engagera eleverna! De förstår dig inte! Och så klagat de på att du är tråkig och gammalmodig och inte kan undervisa dem i vad som intresserar dem.

Magnus Jag gör mitt bästa, Carl. Jag kan inte göra bättre.

rektorn Varför får du då mera klagomål än någon annan lärare? Varför finner eleverna bara fel med dig? Du har en förmåga att vända dem emot dig i stället för att engagera dem.

Magnus Jag måste hålla mig till ämnet. Om de då inte vill det är det deras problem och inte mitt.

rektorn Nej, Magnus, du måste gå dem till mötes. Som alla lärare måste du kompromissa och möta dem halva vägen. Det går inte att undervisa genom predikningar. Det måste ske genom dialog. Du måste få dem att lyssna till dig med att få dem att svara och diskutera. Hur vore det om du bara skulle göra ett försök att visa dig intresserad i vad som även intresserar dem?

Magnus Du menar anpassa undervisningen efter eleverna? Det är min sak att sätta betyg på dem, inte deras att sätta betyg på mig.

rektorn Ja, ja, Magnus, du är och förblir hopplöst gammaldags, men det fungerar inte längre. Elever fruktar inte sina lärare längre. De tänker själva och har rätt att ställa krav.

Magnus Och läraren har inte rätt att ställa krav på sina elever? Är det det du menar?

rektorn (stillsammare) Försök blidka dem, Magnus. Försök få dem med dig i stället för emot dig, för skolans skull och den allmänna stämningens harmoni. Vi vill vara alla till lags och särskilt eleverna, för det är eleverna vi är till för.

Magnus Och inte för att undervisa dem? Inte för att ge dem kunskap?

rektorn Inte för att utsätta dem för ständig överkurs!

Magnus Jag borde inte ha kommit till skolan idag. Jag känner på mig att jag står inför min avrättning.

rektorn Ingen vill avrätta dig. Du är uppskattad av alla.

Magnus Utom av eleverna, som vill avrätta mig för att jag är deras främsta hatobjekt som deras enda utkorade skitstövel.

rektorn Så illa är det inte. Ta det bara lugnare, Magnus, så att eleverna kan slappna av i ditt klassrum.

Magnus Jag ska göra mitt bästa, Carl. Det har jag alltid gjort, och mer än så kan jag inte göra.

rektorn Det var allt, Magnus. Du kan gå. (*Magnus går.*)

Hans envishet leder honom rakt i fördärvet, och han vägrar att se det. Det enda jag kan göra är att varna honom, om och om igen. (*suckar och sätter sig till arbetet.*)

Scen 3. I klassrummet.

Glenn Jag tycker vi för en gångs skull ska skrämma skiten ur honom.

Gladys Ge honom en chans, för sjutton, killar! Han är ju snäll!

Johnny Det hjälper inte. Han är ju vår tråkigaste pedant, och han är obotlig.

Robert Nu kommer han! Hets! Vi håller oss till programmet! Inga improvisationer!

Glenn Geniet har talat, men han har alltid fel. Det blir aldrig som man tänkt sig.
Magnus (*kommer in, surmulen*) Och varför är ni inte vid era bänkar? Såg ni inte att jag kom?

Glenn Ledsen, magistern, men vi hade så intressanta diskussioner.

Magnus Om vad då?

Johnny Musik, förstås! Vad annars?

Magnus Det gläder mig. Då är ni kanske mottagliga för någon sorts undervisning idag. Ni brukar ju annars käbbla bara om allt annat än musik.

Gladys Jag försökte hålla dom på spåret, magistern.

Magnus Det är bra, Gladys. En enda musikalisk människa i klassen, och det finns faktiskt hopp inte bara för hela klassen och hela generationen men för hela mänskligheten, ty sådan är musikens makt, men det kan väl aldrig ni fatta, era oväsensyngel.

Robert Vi diskuterade faktiskt om tolvtonsmusik kunde ha samma rätt att kalla sig seriös musik som rockmusiken.

Magnus En intressant fråga. Och vad kom ni fram till?

Robert Att om tolvtonsmusik har rätt att kalla sig musik, så har rockmusiken mera rätt till det, eftersom den är ett strå vassare genom att vara tonal.

Magnus Och om tolvtonsmusiken inte har rätt att kalla sig musik, enligt hävdvunna definitioner av musernas konst, har då rockmusiken ändå rätt att göra det?

Glenn Ja, för den är musik.

Magnus Nej, Glenn, det är det den inte är och ännu mindre än tolvtonsmusiken, för om tolvtonsmusiken dock fäster vikt vid tonträff och rytmisk precision har rockmusiken ingenting av detta, då rockmusikerna bara ska skrika och inte sjunga och då varken melodi, tonträff eller rytm spelar någon roll.

Glenn Varför svänger det då, om där inte finns rytm?

Magnus Där finns rytm, men den är inte exakt, utan rockmusikens rytms enda funktion är att få allting att balla ur, som det heter på ert språk. Det ska svänga bara för att det ska få leda till orgasm så att det sedan kan släppa, men musikens rytm har inte en sådan funktion utan i stället den motsatta. Den ska disciplinera, som i en fuga, och inte accelerera för att leda till ursparning. Låt oss ta ett exempel. (*går till katedern och börjar rumstera*)

Robert (*till Johnny*) Nu är han i gasen. Tror ni han sätter på en Bachkantat nu igen?

Glenn Han skulle bara våga.

Magnus Här har vi ett utmärkt exempel. (*sätter på en skiva. Det är Mendelssohns "Hebriderna".*) Lyssna nu noga på hur tonsättaren här använder sig av en exakt rytmisk rörelse som han dock ständigt modifierar och leker med, liksom havet manipulerar sina vågor efter väderleken, växlande mellan hård vind och stiltje, storm och dramatik med lugnare vågor emellan..... Han ökar rytmen ibland men bara för att höja spänningen och accentuera dramatiken för att poängtera havets nyckfullhet, men han förlorar aldrig kontrollen över oceanen. Han ballar aldrig ur utan styr skutan säkert genom vågorna och stormarna för att nå målet, en säker hamn i land i en trygg final.

Glenn Magistern, vi begriper ingenting av det här, och försöker vi lyssna bara somnar vi. Varför får vi aldrig höra riktig modern musik? Varför tar ni aldrig en *rap* som exempel? Är inte den rytmisk också? Vi är dödströtta på ert gammaldags mossiga klassiska ältande av bara eländigt ändlöst musikaliskt sömnmedel....

Magnus Så du vill påstå, Glenn, att jag står här som vanligt och bara kastar pärlor för era otacksamma svintrynen, medan ni inte ens har så mycket öron att höra med att ni kan förstå att det här är riktig musik och vacker som sådan?

Robert Magistern, vi sitter inte här för att bli förolämpade utan för att få undervisning.

Magnus Och hur kan jag ge er undervisning om ni ständigt motsätter er den?

Glenn Vi bad bara om lite omväxling. Er mossiga stenåldersmusik är uttjatad, och vi vill inte höra på den. Vi förstår den inte, för den är inte alls häftig utan bara mördande tråkig.

Magnus Det är ni som hör hemma i stenåldern, era barbariska efterblivna hjärntvättade rocknördar. Ni är förstörda av den samtid som impregnerat er med oljud och knarkpropagerande masskultur förklädd till förförisk rockmusik. Ni vet inte vad ni lyssnar på, för ni har fördärvat era öron med omusik och kan därför inte urskilja riktig musik när ni hör den. Ni är så förstörda av er samtids fullhet och skval att ni inte längre kan se och erkänna skönhet. Ni är helt miljöförstörda, och om ni då dessutom direkt motsätter er undervisning av klassisk musik finns det inte ens något hopp för er. Då kan ni lika gärna gå hem och sluta skolan. Ni bevisar ju er därigenom bara vara obildbara.

Glenn (till Robert och Johnny) Vad är det gubben dillar om? Jag förstår inte vad han säger.

Robert Han bara predikar som vanligt.

Gladys Nej, han försöker säga något!

Glenn Nu har jag fått nog av de här dumheterna. (*går fram till katedern*) Lyssna nu här, gubbe. Vi är här för att få undervisning i musik, och då menar vi musik, inte sömnpiller, inte perukstockar som Bach och Mozart och andra värdelösa döingar, inte vrålande operasångare och pianoanister, utan gammal god hederlig *rap* eller åtminstone lite tradjazz som omväxling. Vi tål inte höra dina gamla stenkakor längre.

Magnus Gå till din plats, Glenn.

Glenn Inte förrän du sätter på musik som man kan höra på.

Magnus Det är ju det jag gör, din odåga.

Glenn Vi är inte här för att bli förolämpade av en inkompetent lärare.

Magnus Jag är här för att undervisa er, och om du envisas med att störa undervisningen har du ingenting i detta klassrum att göra.

Glenn Du ger oss ju ingen vettig undervisning! Vi kräver musik som man kan höra på! Men du bara tjarar med din gamla stenåldersvals!

Magnus Gå till din plats, Glenn, och sätt dig ner.

Glenn Först vill jag att du sätter på lite musik som man kan höra på, så vi slipper torteras av gammalt grammofonskrap.

Magnus Om du inte vill gå till din plats måste jag be dig lämna klassrummet.

Glenn Sticker du upp, eller?

Magnus Det är du som sticker upp.

Glenn Nej, jag bara demonstrerar, och det har jag rätt till.

Magnus Du bara tjarar.

Glenn Vem är det som tjarar kanske?

Magnus Måste jag köra ut dig?

Glenn Försök om du vågar.

Magnus (går resolut och försöker köra ut honom)

Glenn Kamrater! Ni ser det själva! Han bär hand på mig!

Robert Vi måste försvara oss mot lärare som tar till våld. (*går fram och ingriper*)

Johnny (ingriper också) Släpp Glenn, magistern! Han har rätt!

Magnus Så det blir tre bråkmakare jag måste be att lämnar klassrummet!

Glenn På honom, killar! Han har bett om det!

(De tre nästan fullvuxna pojkarna angriper Magnus och lyckas till slut dra ner byxorna på honom, som slits sönder, så att de knappast längre kan tjänstgöra som byxor.)

Glenn *(skrattar)* Rätt åt honom!

Robert Nu kan du sätta i gång och undervisa, när du äntligen blivit anständigt klädd! *(skrattar)*

Johnny Nu satte vi äntligen på honom! *(skrattar)*

Magnus *(med neddragna och förstörda byxor, vid katedern)* Mina pojkar, ni har förstört denna musiktimme och det enbart med våldets och förstörelsens rätt. Varför tror ni jag blev lärare? För att jag ville ge mina elever kunskap av det slag som jag ansåg var den värdefullaste. Det var kunskapen om skönhetsens oförgänglighet, och om hur det ensamt är värt att ta på allvar och leva för, då allt fullt och fåfängt måste försvinna. Jag hade aldrig kunnat bli lärare om jag inte var entusiastisk idealist och brann för det positiva i livet. Detta har ni med våld dragit ner i skiten. Jag beklagar er. Jag tänker aldrig försöka undervisa er mera. *(går plötsligt raskt ut från klassrummet)*

Gladys Ni gick för långt. Det var inte alls roligt.

Glenn Det var tjatgubben som gick för långt.

Robert Vi drog åtminstone äntligen ner byxorna på honom.

Johnny Fastän det inte var meningen.

Sophie Ni borde skämmas alla tre. Ni bara förstör det för oss andra. Jag tyckte faktiskt om musiken han spelade.

Anna Ni har varit nedriga. Nu är dagen förstörd. Det här kommer vi att få fan för.

Glenn Det var bara vi som gjorde det. Alla ni andra är oskyldiga. Vi tar på oss allt. Vi tyckte bara vår tråkigaste lärare kunde behöva sig en läxa.

Robert Läxan blev kanske lite väl drastisk, men roligt var det.

Gladys Nej, det var det inte. Nu går jag till rektorn. *(lämnar klassrummet. Fler och fler bland flickorna följer hennes exempel.)*

Johnny Det gick kanske lite väl långt.

Glenn Han bad om det, Johnny.

Johnny Frågan är vem som bad om vad. Han bad om att få undervisa men fick det inte. Vad bad vi om, och vad fick vi?

Robert Ta det lugnt, grabbar. Det hände ju ingenting. Han tappade byxorna. Än sen? Det kan hända vem som helst. Lite bråk med någon lärare är det varje dag.

Johnny Jag tror han tog det mera på allvar än vi.

Glenn Det är väl det som är felet. Hur kan man ta någon musik på allvar? Det fattar jag inte.

Johnny Som musiklektör måste han kanske göra det.

Robert Kom nu. Det ordnar sig. Vi får be om ursäkt, och så är saken ur världen.

(De tre pojkarna lämnar klassrummet som de sista.)

Akt II scen 1. Ett stiligt kontor.

Curt Jag tror jag har hittat den rätta åt dig, älskling.

Barbro Vad menar du?

Curt En torped.

Barbro Du menar för att åtgärda Bill-frågan?

Curt Just det.

Barbro Vad är det för en typ du har hittat?

Curt Jag har bett honom komma hit. Du får träffa honom själv.

Barbro Jag måste kunna lita på honom.

Curt Självfallet.

Barbro Vad heter han?

Curt Tomas.

Barbro Vad mer?

Curt Behöver du veta mer?

Barbro Egentligen inte. Ju anonymare, desto bättre.

Curt Just det. Han har alibi för att han inte är här, för säkerhets skull.

Barbro Bra. Vårt möte kommer alltså inte att äga rum?

Curt Just det.

Barbro Då kan till och med du närvara.

Curt Just det. Det finns ändå inga vittnen.

Barbro Släpp in honom.

Curt (*går upp och öppnar dörren*) Tomas, du kan komma in nu.
(*Tomas kommer in, en helt vanlig, anspråkslös och prydlig man.*)

Barbro Du är med på att detta möte aldrig har ägt rum och att vi aldrig har träffats?

Tomas Naturligtvis.

Curt Hans alibi för att han inte är här är vattentätt.

Barbro Vad kan du göra för oss?

Tomas Vad vill ni ha gjort?

Curt Tomas är redan insatt i situationen. Han vet vem du vill likvidera.

Barbro Det skulle räcka med att oskadliggöra honom.

Tomas Är det inte samma sak?

Barbro Jag vill bara skilja honom från min dotter. Jag vill bara ha min dotter tillbaka. Det är allt.

Tomas Det går inte med mindre än att vi dödar honom. De är ju gifta.

Barbro Ja, det är det som är katastrofen.

Curt Han har gjort Barbro så mycket ont att det är oförlåtligt och oacceptabelt.

Tomas Vad har han gjort?

Curt Han har stämt Barbro för förskingring av hennes dotters arv från sin far.

Tomas Har Barbro gjort det?

Curt Vad då?

Tomas Förskingrat sin dotters fadersarv?

Curt Vad har det med saken att göra?

Barbro Han har stämt sin hustrus egen moder inför rätta och tvingat henne betala! Är det inte illa nog?

Tomas Jag förstår. Och därför vill ni mörda honom.

Barbro Bara oskadliggöra honom, så att hon lämnar honom.

Tomas Tror ni hon gör det om han till exempel bara blir rullstolsbunden för resten av livet?

Barbro Jag vill inte medverka till mord. Jag får ta den risken.

Tomas Barbro, ni blir inte av med er obekväma svärson med mindre än att han dör. Jag kan ordna så att han dör. Om han bara dör utan att någon mördare eller motiv kan uppdragas har ni inte medverkat till mord. Ni har bara gett mig pengar för det skattefritt, och ingen behöver redovisa eller känna till affären. Jag kan ordna så att det går helt smärtfritt till. Men jag måste ha betalt i förskott. Annars blir det ingenting.

Curt (*efter Barbros tvekan*) Ta chansen, Barbro. Den kommer aldrig igen.

Barbro Hur mycket begär ni?
Tomas En halv miljon före och en halv miljon till när han är död.
Curt Det är rimligt.
Barbro Hur snart kan ni göra det?
Tomas Inom överskådlig tid. Jag behöver bara alla detaljer om hans vanor, var han arbetar, var han går, och så vidare. Idealet vore att få honom expedierad mitt i vardagstrafiken. I myllret skulle ingen kunna finna några spår.
Barbro Ni får det att låta så enkelt. Han kommer ut varje dag från Psykologiska Institutionen på Hamngatan klockan 4 på eftermiddagen. Skulle det vara lämpligt?
Tomas Där är en biograf mitt emot. Det är mitt framför korsningen med flera trafikljus. Perfekt. Det kunde inte vara bättre. Jag vet redan hur det ska gå smärtfritt till.
Curt Får man fråga vad du tänker göra?
Tomas Nej, gör inte det. Ni vet ju ingenting. Låt det komma som en överraskning till och med för er.
Curt Ja, det är väl bäst så.
Barbro Då har vi bara kvar att besluta hur betalningen ska ske.

Scen 2.

Magnus Nej, jag kan aldrig gå tillbaka dit mer.
Mikael Men du kan inte bara gömma dig i det oändliga, Magnus. Du är redan efterlyst, och förr eller senare får myndigheterna tag på dig.
Magnus Då får jag väl fara utomlands då.
Mikael Vill du då förvandla ditt liv till en oupphörlig flykt till ingenstans?
Magnus Hellre det än att återvända.
Tomas (har hört dem) Vad är problemet?
Magnus (till Mikael) Vem är han? Känner du honom?
Mikael En okänd hjälpare. Jo, jag tror du kan lita på honom.
Magnus Berätta det för honom, Mikael, du som vet.
Mikael Magnus var lärare på högstadiet och fick problem med disciplinen. En dag överfölls han av sina elever som lyckades dra ner byxorna på honom. Efter det vill han aldrig mera visa sig för sin skola eller för sin fru.
Tomas Så han gömmer sig här i undre världen i storstaden och söker ett bättre gömställe?
Magnus Just precis.
Tomas Och han är naturligtvis bitter på hela det havererade skolsystemet och på de ansvariga myndigheterna?
Magnus Ja.
Tomas Då vet jag precis det rätta stället för honom. Det är ett kollektiv långt bortanför staden. Där kan ingen myndighet hitta honom.
Mikael Det låter som något för dig, Magnus.
Magnus Jag prövar det gärna.
Tomas Bra. Jag ska fixa så att du blir hämtad diskret och körd tillbaka om du inte trivs där. De lever ute i skogen i fullkomlig säkerhet.
Magnus Inga villkor?
Tomas Tvärtom. Jag tror att du ska finna dem alla ganska likasinnade.

Scen 3. Hos kriminalen.

inspektörn Inga spår?
polis Inga spår.
inspektörn Men vem kan göra något sådant? En helt vanlig hederlig polis! Mördad med en kall beräkning och precision som tyder på ren professionalism!
polis Han var hatad av många cyklister.
inspektörn Varför?
polis Hans uppgift där var ju att sätta fast cyklister som cyklade mot rött ljus, och han gjorde det. Hans statistik var imponerande. Han lät ingen cyklist slippa undan från böter, och många av dem var fattiga och låginkomsttagare och till och med pensionärer...
inspektörn Men ingen av dem kan väl ha engagerat en professionell prickskytt?
polis Vi har flera andra liknande mord. Alla antyder att de varit beställda. Inget av dem har kunnat spåras till någon gärningsman.
inspektörn Hur många?
polis Åtminstone tre.
inspektörn Var alla hederliga arbetande tjänstemän, som vår kollega på vakt vid trafikljuset?
polis Alla tre hade många fiender, det vill säga många hade anledning att hata dem. Ja, de var alla tre plikttrogna statstjänstemän.
inspektörn Där har vi då ett spår. Hatade myndighetspersoner, och ingen kunde ana att de skulle mördas. Vi har åtminstone kulan. Vi får utgå från den.
polis Även i Palmemordet hade vi kulan men inte vapnet.
inspektörn Vad vill du säga med det?
polis Palmemordet är fortfarande olöst.
inspektörn Dra för fan i våld! Börja arbeta i stället!
polis Ja, inspektörn. (*drar sig ut*)
inspektörn Förbannade klåpare! Våra poliser kan sätta fast fattiga cyklister som cyklar mot rött ljus och dra dem inför rätta för saken och få dem fällda med en mans vittnesmål, men de rår inte på värdetransportränare, öppet kriminella MC-gäng och strategiska beräknande polismördare! Fan! (*slår fruktlöst näven i bordet*)

Scen 4.

Barbro Sägg till honom att han inte kan få ett öre mer om han inte gör om det.
Curt Han missade. Han gjorde ett misstag. Han gör säkert om det.
Barbro Sägg det till honom! Hur pålitlig är han egentligen? Hur fick du tag på honom? Vad vet du om honom egentligen?
Curt Han är ryktbar som stadens bästa torped.
Barbro Vad hjälper det om han misslyckas?
Curt Han väntar utanför dörren. Du får själv tala med honom.
Barbro Det vill jag helst inte göra.
Curt Då får du det inte gjort.
Barbro Nåväl, släpp då in den misslyckade mördaren!
Curt (släpper in Tomas) Barbro är mycket missnöjd.
Tomas Det förstår jag.
Barbro Hur kunde du skjuta ihjäl fel man?

Tomas Var inte ledsen, frun. Den som klädde skottet var en hatad dum polis som bara satte fast fattiga cyklister för ingenting. Han gjorde ingen nytta. Vi gjorde nytta som sköt honom.

Barbro Men du skulle ju skjuta min svärson!

Tomas Jag beklagar. Jag missade.

Barbro Hur kunde du missa? Var det avsiktligt?

Tomas Vi får göra om alltihop från början. Ge mig resten av pengarna, och jag lovar att inte missa.

Barbro Nej, du får inte ett öre mer. Det är jag som har rätt att få tillbaka pengarna.

Tomas Ni beställde ett mord. Jag har utfört ett mord. Ni gav mig inte tillräcklig beskrivning av offret. Polisen var civilklädd. Jag tog fel. Men ett mord är utfört på er order och för betalning av er. Jag sade från början att ingen reklamation var möjlig.

Barbro Vi litade på er!

Tomas Jag gjorde mitt bästa och fick en taskig polis på köpet. Ingen har klagat utom ni.

Barbro Jag beklagar, Tomas, men jag kan inte ta risken att betala er för flera misstag.

Tomas Då får ni leva med er odräglige svärson, som vågar processa mot er för att ni lurat er dotter på hennes fadersarv.

Barbro Ge dig iväg innan jag blir förbannad.

Tomas Inga mer affärer med andra ord?

Barbro Aldrig i livet med dig.

Tomas Då tackar jag och går. *(bryter genast upp och försvinner)*

Curt Tror du han varit i kontakt med din ohängda dotter och hennes man?

Barbro Nej, jag har värre misstankar än så.

Curt Vad då?

Barbro Jag tror att denne torped av rent egensinne tar lagen i egna händer och utnyttjar sina uppdrag som han själv finner bäst.

Curt Då är han verkligen ingenting för oss.

Barbro Nej, det är han verkligen inte. Men vi klarar oss. Vi har ju aldrig träffat honom.

Curt Och du slapp mörda din svärson.

Barbro Som vi nu aldrig slipper mera.

Curt Det finns väl andra sätt...

Akt III scen 1. Hos kollektivet.

En liten villa med stort salongsrum. Fyra vackra yngre personer sitter vid stora middagsbordet när Tomas inträder med Magnus.

Alexandra Tomas!

Tomas Jag har hittat en ny kandidat åt er.

Walter Han ser ju sympatisk ut. Vad vet du om honom?

Tomas Förrymd hemifrån efter att hans elever dragit ner byxorna på honom. Han är musiklärare och menar sig aldrig mer kunna uppträda inför eleverna, skolan eller familjen.

Mona En fredlös, således, en skyddssökande fredlös. Välkommen, broder! Vad heter du?

Magnus Magnus.

Mona Jag är Mona och vild levnadskonstnär. Det här är Alexandra, juridiskt geni och därför avhoppad från systemet. Så har vi Walter och Bo. Walter är vilt experimenterande psykedelisk målare och expressionist, medan Bo bara är en enkel diktare, före detta psykolog.

Bo Välkommen, Magnus. Hur länge stannar du?

Alexandra Låt honom bli hemmastadd först. Sedan kan vi diskutera affärerna.

Magnus Jag förstår att ni lever här billigt och diskret. Det enda jag behöver är total anonymitet. Min enda önskan är att inga myndigheter skall komma hit och snoka upp mig.

Walter Det kan vi nog garantera att inte är någon risk.

Bo Tomas här hjälper oss med den saken. Han är vår beskyddare.

Magnus Den filantropiske torpeden?

Walter Just det.

Alexandra Och vårt allt i allo.

Magnus Ni verkar trevliga allihop och lätta att ha att göra med. Själv vill jag egentligen bara vara i fred och tänka över min situation.

Bo Då har du kommit till den rätta tillflyktsorten. Här lämnas alla i fred som lämnar oss i fred.

Tomas Känn dig trygg och som hemma, Magnus. Alla här är mina vänner.

Magnus Är ni bara fyra?

Walter Fem, om du stannar.

Magnus Jag stannar nog tills vidare.

Alexandra Då är det väl lika bra att vi genast bjuder dig på middag, eller hur?

Mona Du måste ju få känna att du lever.

Magnus Jag tackar. *(sätter sig något överväldigad av all denna vänlighet vid bordet)*

Tomas Lycka till, Magnus. Jag lämnar dig i goda händer. *(går)*

Magnus Tack för din hjälp, Tomas. Detta är kanske just vad jag sökte.

Walter Du kommer inte att sakna något här.

Mona Vi tycker om dig redan.

Magnus Jag tackar. *(fortfarande överväldigad av vänligheten blir han serverad mat.)*

Alexandra Så du har flytt från samhället. Det har vi alla gjort.

Magnus Jag fick nog till slut.

Walter Bo här är ihjälrefuserad av förlagen. Alexandra blev mobbad av universitetet för att hon inte var politiskt korrekt. Själv blev jag utfrusen från konstskolan för att jag hånade all abstrakt och nonfigurativ konst såsom kejsarens nya kläder.

Magnus Och Mona?

Mona Jag vägrade arbeta och tänkte på och blev rebell och anarkist på heltid.

Magnus Du ser ut som en indianska.

Mona Jag har rökt mycket peyote och öppnat farliga kanaler och möjligheter i hjärnan, som för de flesta människor är och förblir blockerade. Akta dig för mig. Jag är farlig.

Magnus Det tror jag inte.

Walter Ingen måste tänka på som inte vill.

Magnus Gör du det också?

Walter Ibland.

Alexandra Men inte jag. Och Bo här föredrar att dricka.

Bo Men helst bara vin.

Magnus Vin är hälsosamt i rimliga portioner.

Bo Det menar jag också.

Walter Du har fått en dryckesbroder, Bo.

Bo Det tackar jag för.

Alexandra Du är redan en av oss. Känn dig som hemma.

Magnus Det gör jag.

Walter Jag hoppas du ska trivas här. Alla är alltid välkomna här. Vi är en öppen familj av fritänkare, och vi har alla våra kontroverser med överheten och samhället, liksom du. (*Det ringer.*) Men nu ringer det på dörren. Vem tusan vågar störa oss här långt ute i vildmarken?

Bo Det är bäst att jag öppnar.

Walter Nej, låt Alexandra öppna. Hon är mest representativ.

Alexandra (*går och öppnar*) Ja, vad är det om?
en röst (utanför) Jag har tydligen kört vilse i dimman. Var är jag? Kan ni hjälpa mig att orientera mig?

Alexandra Stig in, för all del. Ni är ju genomsur.
rösten (en polis, kommer in) Ja, jag fick lämna bilen nedanför backen. Den bara sladdade upp för backen. Jag måste ha kört fel.

Alexandra Kom in och häng av er. Ni behöver torka er. Får vi bjuda på middag? Vi har massor kvar.

polisen Jag tackar. Det kan jag väl inte motstå. Men var är jag?

Alexandra Ni är halvvägs mellan Grönköping och Grönkulla. Det här är mina vänner, Bo, Mona, Walter och Magnus. Vi lever i kollektiv. Ni är i goda händer här.

polisen Det tackar jag för.

Walter Men slå er till bords och känn er som hemma. Här är ni trygg för det infernaliska ovädret.

polisen Tack. Jag måste ha tappat bort vägen.

Mona Får det lov att vara lite vin?

polisen Tack, det skulle verkligen värma mig om hjärtat. Så ni bor här alla fem i kollektiv?

Magnus Jag är faktiskt nyanländ så sent som i dag. Jag har inte bestämt mig för att stanna ännu.

polisen Ett riktigt kollektiv med andra ord. Inga sekteristiska tendenser, ingen kriminalitet, ingen haschodling, bara öppna kanaler. Det gillar jag.

Walter (*till Mona*) Ge honom det kryddade vinet, så han kommer i gasen ordentligt.

Mona (*tillbaka*) Gärna. (*till polisen*) Detta är vårt bästa italienska vin. Jag hoppas ni skall tycka om det. (*häller upp åt honom*)

polisen Det gör jag säkert. (*dricker*)

Alexandra Här kommer lasagnen. (*serverar polisen*)

Walter Berätta nu, konstapeln, vad för er fram längs dessa otillgängliga vägar?

polisen Vi har dålig koll på MC-gängen och andra högerextremister i dessa trakter. Vi söker efter en polismördare, och egentligen söker jag närmast efter en MC-koloni här i trakterna. Känner ni till någon sådan?

Mona Nej.

Walter Aldrig hört talas om.

Bo Ni är nog på fel spår.

Alexandra Jag tror de finns närmare Norge.

Walter Men ät och drick och var glad, konstapeln. Ni måste komma härifrån till fullo förfriskad.

polisen Jag tackar för er gästfrihet. Mmmm. Ett härligt vin. Vad är det för sort?

Walter Jag tror det är piemontesiskt.

Alexandra Nej, det är La Barbera från Ligurien.

polisen Lika bra det. (*dricker*)

Walter Men berätta nu, konstapeln. Vad är det för spår ni följer? Vad är det för en kriminaldåre som har gjort vad?

polis En polis sköts nyligen ihjäl i vår närmaste storstad. Vi kunde varken få fram motiv eller något spår i brottsundersökningen. Däremot lär flera MC-gäng ha haft anledning att hata just den polisen. Ett av dem lär ha sitt högkvarter här i trakten.

Walter Och ni vågar fara dit ensam?

polisen Jag tänkte bara ställa några frågor. Ingenting farligt. Bara kolla läget och vibrationerna.

Alexandra Är ni bra på att känna igen kriminaldårar genom vibrationerna?

polisen Ja, mycket. Jag känner av dem på mils avstånd. De är samma slödder allihop. Narkomaner och utlänningar, negrer och islamister. Man känner igen dem på hudfärgen. Alla islamister är subversiva narkotikasmugglare som bara eftersträvar vårt samhälles omkullstörtning.

Alexandra Och vad tänker ni göra åt det?

polisen Det är tyvärr inte mycket jag kan göra utom att sätta fast dem och anmäla dem. Vanligen räcker det med mitt vittnesmål för att få dem dömda i en process, ty alla landets domstolar är naturligt rasistiska. Ingen vill frivilligt frikänna en muselman eller neger. Det är bara samma subversiva kriminella slödder allihop. Egentligen borde alla utvisas och deporteras med en gång.

Bo Även fast de är oskyldiga?

polisen Det är lika bra det. Förr eller senare blir de kriminaliserade ändå. Utlänningar är sådana. De kommer bara hit för att parasitera på vårt välfärdssamhälle.

Mona Och därför vill ni likvidera dem?

polisen Om vi inte gör det får vi problem, så det är lika bra att göra det genast.

Walter (till Mona) Ditt vin, Mona, har gjort susen genast. Han pratar ur skägget genast.

Mona Ja, han har avslöjat sig. Skall jag ta fram dessertvinet?

Walter Det är lika bra.

Bo Så vad vill ni göra med alla våra utlänningar och invandrare? Spärra in dem eller avrätta dem direkt?

polisen Helst borde de väl alla avrättas direkt, men vi får väl spärra in dem så länge tills de överbevisats först om sin monumentala skuld.

Alexandra Vad då för skuld? Vad är de skyldiga till?

polisen Är ni då så okunniga och naiva? Vet ni inte att varenda så kallad flykting från arabvärlden eller från Afrika bara har som syfte att infiltrera västerlandet med islam, så att islam småningom kan ta över alla kyrkor och skolor och skaffa sig monopol på hela landets ideologi? Vet ni inte att alla muslimer röstar på regeringspartiet bara för att dessa flirtat med muslimerna för att fiska röster, att regeringspartiet bara därför sitter kvar och att det således är beroende av muslimsk fundamentalism för sin maktställning?

Bo Så ni vill avrätta alla landets muslimer.

polisen Tyvärr går det inte. Därför måste vi kriminalisera dem till varje pris. Annars tar de över. Vill ni att landet skall ha en regering som är beroende av muslimska fundamentalister som i gengäld för regeringens maktställning kräver speciallagar för muslimerna som undantar dem från landets grundlag? Fattar ni inte att detta är en kräftsjukdom som måste opereras bort med vilka medel som helst?

Alexandra Vill ni då införa ett nytt Förintelsesystem riktat mot alla Europas muslimer?

polisen Andra världskrigets förintelse var en bluff och bara kommunistisk propaganda skickligt byggd på överdrifter och artificiella tricks. Vi borde alltid ha en ständigt pågående förintelse mot ortodoxa judar och fundamentalistiska muslimer, som annars bara förstör vår värld genom likriktning och hjärntvätt.

Walter Det räcker. Ge honom dessertvinet, Mona.

Mona Han har redan fått det.

Walter Jag hoppas vår mat och vårt vin behagar er, inspektörn.

polisen Till fullö. Jag har sällan fått en så välgörande middag.

Walter Det hoppas jag verkligen, ty det var meningen.

polisen Men jag börjar bli sömnig. Får man önska sig lite kaffe, innan man kilar vidare?

Alexandra Kaffe, Mona!

Mona Ska bli. Allt för att behaga inspektörn.

polisen (vänder sig till Magnus) Du har inte sagt någonting på hela kvällen, Magnus.

Magnus Jag är ny här och har ingenting att säga till om.

polisen Du råkar inte vara efterlyst och ha något att dölja?

Magnus Hur så?

polisen Du är den typen.

Mona Drick sitt kaffe nu, inspektörn. (*serverar*)

Walter Magnus kom hit idag. Han är garanterat oskyldig till allt. Han skulle inte kunna göra en fluga för när.

polisen Just sådana brukar vara lagsökta.

Magnus Jag är inte lagsökt.

polisen Är du säker på det? (*dricker sitt kaffe*) Mmmm. Det är så gott att man skulle kunna misstänka en extra krydda. Har ni lagt något i det?

Mona Inte alls, inspektörn, utom det gamla vanliga.

polisen Jag är bara konstapel. Tack för en god middag. Jag får väl fara vidare då. Men varför orkar jag inte upp ur stolen? (*försöker resa sig*)

Walter Det går över, konstapeln. Bara slappna av, och allt går över.

polisen Jag skulle kunna somna här och nu.... (*somnar*)

Walter Det är över. Kolla honom, Bo.

Bo (kollar honom, tar pulsen) Han är död.

Magnus Vad har ni gjort med honom?

Alexandra Du hörde honom själv, Magnus. Han var bara en rasist och fascist i polisuniform. Världen har blivit en onyttig varelse mindre, och många skulle tacka oss där för om de visste vad vi gjort och vilka vi var.

Magnus Menar ni att ni har dödat honom?

Walter Ja. Avsiktligt. Med berätt mod. Han förtjänade inte bättre.

Bo Döm oss nu, Magnus. Gjorde vi rätt, eller var denna varelse förtjänt av att få leva?

Magnus Menar ni att ni dödat på samma sätt förut?

Alexandra Du anar inte hur många lik vi har nedgrävda i köksträdgården.

Mona Receptet är mitt. Jag kom på idén. Alltså är egentligen bara jag skyldig.

Bo Säg vad du tycker, Magnus. Var denne fascistiske pennalist värdig att få leva?

Magnus Så ni tar utan vidare lagen i era egna händer och mördar vem ni vill som ni tycker att förtjänar det?

Mona Ungefär så. Men vi prövar dem innan vi dömer dem, och vi måste vara eniga om domen. Detta fall var självklart.

Walter Vi behövde bara utbyta en blick för att vara klara om domen.

Alexandra Medge, Magnus, att denna samhällsparasit bara var ute efter att sätta fast oskyldiga för ingenting.

Magnus Så ni har satt det i system. Vet Tomas om detta, som förde mig hit?

Walter Det var han som satte i gång oss. Han är före detta legosoldat i Afghanistan och yrkesmördare. Han råkade vara här när vi råkade ut för vårt första fall. Det var en fascistisk pedofil, som själv helt oförskämt bekände sig skyldig efter att Mona lurat i honom sina droger. Tomas hjälpte oss att åsidosätta våra skrupler.

Magnus Hur många har ni nedgrävda i köksträdgården?

Mona Det blir nio med detta kadaver.

Magnus Och ni har alltid lyckats utplåna alla spår? Ingen polis har kommit er på spåren?

Walter Ingen har saknat våra offer. Utom denna polis här är det en präst, en socialarbetare, en soldat, en parkeringsvakt, en byråkrat, - vilka var det mera?

Alexandra En jägare, en försäkringstjänsteman och en domare.

Magnus Men hur har de alla hittat hit?

Bo Bara den första och den sista hittade hit själva. De övriga har vi handplockat och bjudit hit.

Magnus Bara för att avrätta dem?

Walter Ja.

Alexandra Har vi gjort fel? De var etablerade samhällsparasiter allihop.

Magnus Detta kan inte jag avgöra. Det får en domstol göra.

Walter Tänker du anmäla oss?

Magnus Nej, men jag vill gärna sova på saken. Jag kan inte omedelbart ta ställning för eller emot, men jag hoppas ni låter mig leva.

Alexandra Naturligtvis låter vi dig leva. Du är en utstött precis som vi. Du har sett systemets skavanker och ruttonhet. Vi har valt att göra något åt det på vårt eget sätt. Våra liv är i dina händer. Döm oss, om du kan.

Magnus Jag kan inte döma er.

Walter Sov på saken, Magnus.

Magnus Ja, det tänker jag göra. Jag tänker noga fundera över problemet. Om jag lever i morgon får ni veta om jag tagit ställning eller inte.

Mona Låt honom gå och sova. Han behöver sova på saken.

Walter Gå och lägg dig, Magnus. Vi ses i morgon.

Alexandra Du har ingenting att frukta.

Bo God natt, Magnus.

(Magnus drar sig tillbaka.)

Walter Tror ni han håller?

Alexandra Ja, det tror jag.

Mona Han har inga bevis, och vi kan alltid diskutera saken med honom.

Bo Det är bäst vi gräver ner polisen genast.

Walter Ja, det är lika bra att vi glömmer honom genast.

Scen 2.

inspektörn Så du menar att han är spårlöst försvunnen med bil och allt?

polisen Ja, inspektörn. Det ser inte bättre ut.

inspektörn Det var dåligt väder den kvällen. Kanske han körde någonstans av vägen. I så fall hittar vi bilen förr eller senare. Men mera troligt är att något av de MC-gäng och högerextremiströrelser han var ute för att kartlägga har tagit hand om

honom, och då ser vi varken honom eller bilen eller ens något spår av dem igen. Vad tror du?

polisen Ingen möjlighet kan uteslutas, inspektörn.

inspektörn Ordna hårdbevakning av området. Vi måste åtminstone finna bilen, om de inte har bränt upp den, vilket de ju brukar göra. Finns det inga misstänkta alls?

polisen Vi har förhört alla MC-gång och högerextremistorganisationer i området. Ingen tycks veta någonting.

inspektörn Då är det mystiskt.

polisen Ja, inspektörn.

inspektörn Kanske det kan sättas i samband med det mystiska polismordet här för en vecka sedan, som det inte fanns något motiv till. Finns det inga spår alls?

polisen Nej, inspektörn.

inspektörn Då är vi illa ute. I värsta fall får vi invänta nästa mord eller försvinnande i den vägen.

polisen Ja, inspektörn.

inspektörn Sätt i gång! Ut!

polisen Ja, inspektörn. (*försvinner*)

inspektörn Dessa polismord går mig på nerverna. Två på en vecka! Det värsta är, att detta indikerar att det kan bli fler. Över min döda kropp! (*slår förargad fruktlöst näven i bordet*)

Scen 3.

Magnus För att kunna ta ställning måste jag få veta alla detaljer om alla era mord. Vilka var de, och varför tog ni livet av dem?

Mona Det var soldaten som började. Tomas var här då. Annars hade någon av oss strukit med. Han bara råkade komma förbi och frågade om vi hade något att äta. Han hade inte hittat något matställe på vägen och var hungrig.

Magnus Så ni gav honom en god middag, och han avslöjade sig som en vedervärdig yrkessoldat för vilken det inte existerade något människovärde. Men varför mörda honom?

Walter Det var en olyckshändelse. När han predikade rasism och hävdade att det var lika bra att låta alla negrer i Afrika dö i aids eller malaria eller vad som helst, så var man av med dem, blev jag arg och utmanade honom. När vi då grälade och han fick oss alla emot sig kände han sig hotad och drog kniv och sade: "Jag är van vid att avliva slödder! Jag skulle utan vidare klara av er alla fyra och ingen skulle sakna er, för ni är bara slödder!" Då tog Bo fram en revolver och sköt honom i magen under bordet.

Alexandra Ingenting hade kunnat rädda honom. Det var i självförsvar, men vi visste att vi aldrig skulle kunna övertyga någon rättsinstans om den saken, ty vi var fyra mot en. Vi skulle alla bli betraktade som medskyldiga. Hellre än att offra fyra accepterade vi offret av den omänskliga yrkesmördaren.

Magnus Och nästa?

Mona Det var prästen. Han hävdade att alla som dog i Aids bara hade sig själva att skylla, att det var Guds straff och att alla homosexuella var självskrivna åt helvetet. Det var jag som tog initiativet och förgiftade hans vin. De andra blev förvånade när han tuppade av och visade sig vara död. Jag förklarade vad jag hade gjort, och de tyckte det var en god idé, bättre än att mörda med våld, som soldaten. Sedan satte vi metoden i system.

Magnus Och de andra?

Alexandra En socialarbetare som betraktade sina socialfall som skit och njöt av att få neka dem bidrag, en parkeringsvakt som skröt med hur många han satte fast om dagen, en försäkringstjänsteman som såg det som sin huvudsakliga uppgift att vägra betala ut försäkringar hur berättigade dessa än var, en byråkrat som inte skötte sitt jobb på annat sätt än att vidarebefordra eller lägga alla sina ärenden till handlingarna, en domare som bara hade dömt alla sina fall skyldiga fastän han vetat att många av dem varit oskyldiga, och en jägare som njöt av att plåga ihjäl djur efter att han skadskjutit dem.

Magnus Och alla dessa kom till er självmant?

Walter Nej, vi handplockade dem. Prästen bjöd vi hem för att vi var nyfikna på hur han resonerade. Alla andra handplockades. Någon av oss hade känt dem och ville ställa dem inför rätta, och vi ville ge dem en rättvis chans att försvara sina liv. Ingen av dem lyckades med mer än att förvärra sitt läge i våra ögon.

Magnus Jag förstår.

Bo Nå, Magnus. Döm oss nu. Är vi värre än dem som vi har dömt?

Magnus Jag kan bara ge er en möjlig dom.

alla Nå?

Magnus Gjort är gjort och kan inte göras ogjort. Jag förlåter er vad ni har gjort om ni avstår från att göra det igen.

Bo Det är rimligt.

Alexandra Skall vi acceptera domen eller överklaga den?

Walter Vi måste acceptera den, även om vi inte kan garantera att vi inte skulle göra det igen om vi skulle ställas inför det tvånget.

Mona Vi accepterar din dom, Magnus, men om det skulle hända igen skall du själv få vara med och kunna inlägga ditt veto. Är det rimligt?

Magnus Ja, det är rimligt.

Walter Då är vi överens. Tack för att du är med oss, Magnus. Vi ska skydda dig och varandra och så många vi kan mot hela världen.

Bo Skål på det!

(Alla höjer sina glas och skålar.)

Alexandra Välkommen in i rättvisans gäng.

Magnus Ni menar, att rättvisa bara är möjlig om man tar lagen i egna händer.

Bo Det är tyvärr vår erfarenhet, Magnus.

Magnus Jag är med er tills ni en dag har fel. Skål!

(De skålar.)

Mona För att ytterligare bestyrka vårt argument, Magnus, har jag på eget initiativ bjudit hit en gäst som borde komma nu i vilket ögonblick som helst.

Magnus Tänker ni mörda honom inför mina ögon?

Mona Jag tror inte det kommer att behövas.

Walter Vem är det, Mona?

Mona Ni får se. En man som kan ha något att tillföra debatten.

Bo Det låter spännande.

Magnus Jag lovar att inte ingripa så länge ni inte mördar honom.

Mona Det är en mördare som har mördat själv, och jag tror han ytterligare kan övertyga oss om mordets rättfärdighet i vissa fall.

Alexandra Är det Tomas?

Mona Nej, men Tomas kommer med honom. *(Det tutar utanför.)* Här är de nu. Jag öppnar. *(stiger upp och går till ytterdörren.)*

Walter *(till Magnus)* Mona är alltid full av överraskningar.

Magnus Jag märker det. (*Det ringer.*)

Mona (*öppnar*) Välkomna!

Rosenberg (*utanför*) Jag kunde inte motstå frestelsen att få dela mina erfarenheter med framtidens generation.

Magnus Det låter som en gammal man.

Alexandra Jag tror jag vet vem det är. Mona har ofta talat om honom.

Mona Stig in, doktor Theo Rosenberg! Kom in du också, Tomas. Vi har mat så det räcker.

Tomas Jag måste ju köra er gäst hem igen.

Magnus Är det alltid Tomas som fraktar hit era gäster?

Alexandra För det mesta. Han gör det diskret.

Magnus Jag förstår.

(Tomas ledsagar in en tård och skakig Theo Rosenberg.)

Mona Vi är mycket hedrade av att ni ville komma, doktor Rosenberg. Vi har aldrig haft så förnämt främmande förut.

Rosenberg Smickra lagom. Jag är bara en gammal döende jude. Det finns alltför många sådana skräpiga vrak här i världen som överlevt sig själva.

Walter Slå er ner, doktorn, på hedersplatsen vid bordsändan. Jag hoppas resan inte tröttat ut er.

Rosenberg Jag har gjort värre resor.

Mona Det här är mina vänner Walter, Bo, Alexandra och Magnus. För er som inte vet vem doktor Rosenberg är kan jag berätta att han turnerar ständigt omkring i världen bara för att berätta om sina erfarenheter av Treblinka och förintelsen, som han överlevde.

Magnus Så intressant.

Walter Det visste jag inte att du hade sådana intressanta kontakter, Mona.

Alexandra Hon har kontakter med hela världen. Det var ju hon som startade vår verksamhet. Ingenting som har med Mona att göra borde överraska er längre.

Walter Ändå gör hon det ständigt och jämt på nytt.

Rosenberg Du borde kanske ha förberett dina vänner bättre på vad jag var för en, Mona.

Mona Jag älskar att överraska. Det är inte alls lika roligt om man är förberedd. Jag efterlyser alltid spontana och äkta reaktioner.

Bo Vi är verkligen hedrade av ert besök, doktor Rosenberg.

Rosenberg Fastän jag är sionist och fanatisk israelit?

Walter Här är vi vana vid diskussioner. Allt kan föras vänliga samtal om, och här är alla fördomar förbjudna. Det är bara slutdomen som går hem.

Rosenberg Mycket intressant. Så jag har att plädera för min sak, och ni förbehåller er rätten att döma den. Då tvingas jag skärpa mig.

Mona Varför återvänder ni alltid till Treblinka, doktor Rosenberg? Hur kan ni stå ut med att ständigt återuppliva ett trauma som måste vara det värsta tänkbara?

Rosenberg Du har precis ställt den kanske svåraste frågan av alla, Mona. Varför plågar vi judar oss så med att jämt och ständigt hålla Auschwitz och Treblinka, Majdanek och Sobibor, Buchenwald och Dachau och alla de andra lika levande i minnet som de var i all sin fruktansvärdhet för så många år sedan? Hur kan vi uthärda detta konstanta självplågeri? Varför återvänder jag ständigt till Treblinka? Varför denna självplågarnarkomani? Jag kan inte besvara frågan. Jag vet bara att jag alltid måste återvända dit, att jag aldrig blir färdig med det, att den värsta fasan i mitt liv nästan har blivit dess mening, och att detta oupphörliga självplågeri av någon underlig anledning faktiskt ger mig ny kraft att fortsätta leva.

Walter Var Treblinka värre än Auschwitz?

Rosenberg Nej, Auschwitz var det värsta helvetet av alla. I Treblinka tömdes bara hela Warszawaghattot, bara 600,000 judar, men i Auschwitz tömdes hela Östeuropa. Men det var bara en skillnad numerärt. I princip var de alla likvärdiga helveten. Skillnaden var att man i Auschwitz aldrig förmådde göra uppror. Det förmådde man i Treblinka och Sobibor, kanske just för att de var mindre.

Mona Du hörde väl själv till rebellerna i Treblinka?

Rosenberg Det gjorde vi alla som var där. Det var ett kollektivt uppror som alla var överens om och genomförde tillsammans. Det började med Warszawaghattots uppror i januari 1943, men Treblinka var nästa, och i motsats till Warszawaghattots förintelse blev Treblinkaupproret en seger, judarnas första seger i kriget och kanske därför den viktigaste.

Mona Ni dödade väl en hel del tyskar i den vevan?

Rosenberg Ja, det gjorde vi.

Mona Var det rätt att mörda dem?

Rosenberg Ja, det var det.

Mona Varför var det det?

Rosenberg Därför, att det att acceptera ett förtryck och uthärda det är det samma som att godkänna det. Om man godkänner förtryck förtjänar man det, och då måste man gå under genom det genom egen försorg. Det är att förråda livet. För livets skull får man aldrig vara rädd för att vända sig mot något förtryck och göra sitt yttersta för att motverka det, ty allt förtryck är döden. Vi visste, när vi genomförde vår revolt i Treblinka, att många av oss skulle dö, men vi var alla gemensamt beredda att offra våra liv bara för protestens skull mot förtrycket. Vi såg det som vår ofrånkomliga plikt för livets skull, ty vi visste att blotta ansträngningen att satsa våra liv för att övervinna Treblinka skulle innebära om inte annat en betydande metafysisk och moralisk seger.

Mona Så du menar att det är rätt att döda förtryckare?

Rosenberg Ja.

Mona Har du några invändningar, Magnus?

Walter I konsekvens av vad ni säger skulle även palestinierna ha rätt när de angriper Israel genom självmordsmördare.

Rosenberg Jag kan inte utesluta den möjligheten att de kan ha rätt. Varje fall där är dock individuellt. I så fall kan också Baruch Goldstein ha haft rätt när han genomförde sin massaker på hotfulla palestinier i Hebron 1994. Men vad vi i Warszawaghattot, Sobibor och Treblinka gjorde uppror mot var hela det nazistiska autokratiska systemet, som styrdes och genomdrevs med våld av en enda diktator. Israel är en demokrati, och det betänkliga med palestiniernas våldsamma framfart genom självmordsbombare är att de använder sig av islams diktatoriska principer i försök till angrepp och förstörelse av ett demokratiskt statskick. Jag kan inte se hur detta skulle kunna främja livet.

Mona Tack för att ni kom, doktor Rosenberg.

Rosenberg Inga fler frågor?

Mona Jag tror inte det. Alla andra är tysta.

Rosenberg Då vill jag ännu en gång återgå till frågan varför jag ständigt återvänder till Treblinka. Saken är, att i dessa dödsläger med deras oöverträffade fasor föddes genom vårt motstånd ett nytt liv av, som jag känner det, oöverskådlig betydelse för hela världen och mänskligheten. Gud dog där men föddes igen på nytt i mera imponerande kraft än någonsin. Det är den födelsen där i den yttersta ondskans

hopplöshet som jag blivit beroende av att aldrig avstå från upplevelsen av. Därmed tackar jag för mig. Jag hoppas mina ord haft någon positiv inverkan på er.

Mona I högsta grad.

Alexandra Tack för att ni kom, doktor Rosenberg.

Tomas Jag är redo att köra er tillbaka om ni vill det.

Rosenberg Inga fler frågor?

Bo Inte idag.

Rosenberg Jag återkommer gärna. Det är sådana tänkande studenter som ni som det är tacksamt att undervisa.

Walter Tack, doktor Rosenberg.

Rosenberg Då far vi väl då. (*reser sig. Tomas hjälper honom ut.*)

Walter Har du fler så intressanta föreläsare på lut, Mona?

Mona Kanske det. Nå, Magnus, blev du övertygad om det rätta i att mörda för frihetens och livets skull?

Magnus Hans fall var solklart. Ingen skulle kunna argumentera mot honom. Men han har inte stiftat någon lag eller norm. Som han själv sade, varje fall är individuellt och måste bedömas för sig. Man kan inte använda hans motiveringar och handlingsgrund som allmängiltig standard.

Walter Det håller jag med om.

Bo Vi glömde alldeles bort middagen.

Walter Han fick i alla fall av vårt goda vin, och han slapp dricka det sura.

Mona I bästa fall slipper vi använda det sura mer.

Bo En klok drinkare vet när han skall sluta.

Magnus Får jag bjuda in nästa gäst?

Alexandra Gärna det, om han är anständig och diskret. Vad har du att komma med?

Magnus En pendang till denna överlevande jude från Treblinka, ett parallellfall men av helt annat slag, som kanske kan erbjuda en motsatt ståndpunkt mot vår jude fastän han haft liknande erfarenhet.

Walter Kan Tomas hämta honom?

Magnus Ja, jag kan visa vägen.

Walter Saken är klar. Din gäst är välkommen. (*till de övriga*) Eller hur?

Bo Givetvis!

Mona Så intressant!

Alexandra Inga gäster är intressantare än de som har skäl att överleva ett besök hos oss.

Magnus Går det bra i morgon?

Walter Utan vidare.

Alexandra Bra. Då ajournerar vi oss till i morgon.

Magnus Får jag bara be dig om en sak, Mona?

Mona Ja?

Magnus Inga tillsatser i vinglasen.

Mona Om du vill, så.

Magnus Min gäst kan tåla vin men inget starkare. En oförberedd tillsats skulle han märka genast och aldrig förlåta.

Walter Är det OK, Mona?

Mona Javisst. Ju naturligare, desto bättre.

Walter Då är vi alla överens. Din hemliga gäst är välkommen i morgon.

Alexandra Det skålar vi på. För många nya intressanta och givande samtal och gäster, på vilka vårt enda krav för att de skall få överleva är att de skall vara mänskliga.

Bo Ett rimligt och anständigt krav.

Magnus Min gäst i morgon kommer inte att göra er besvikna.

Walter Det ser vi fram emot! Skål! (*de skålar.*)

Akt IV scen 1.

När ridån går upp igen sitter en tibetansk munk på hedersplatsen vid bordsändan.

Alexandra Jag måste erkänna, Lama Lobsang, att ni är vår intressantaste gäst hittills.

Lobsang Har ni verkligen haft andra gäster som jag?

Walter Ja och nej. Många gäster har vi haft men aldrig en munk.

Lobsang Jag hoppas jag inte skall göra er besvikna.

Bo Tvärtom. Det är omöjligt. Ni har redan infriat våra vildaste förhoppningar och överträffat dem.

Lobsang Det var vänligt sagt. Då måste jag fråga er: vad väntade ni er egentligen?

Walter Kort sagt, allt utom detta.

Bo Igår hade vi som gäst en överlevare från Förintelsen. Magnus här lovade oss nästan en annan överlevare från en annan förintelse. Vi anade aldrig att han tänkte på Kinas framfart med Tibet och dess försök att utrota alla andra kulturer inklusive sin egen utom den etablerade kommunistiska ateismens ideologi. Men varför har ni tibetaner aldrig gjort något motstånd mot en sådan systematisk grymhet?

Lobsang Svaret ligger i din fråga, Bo. Grymheten är systematisk. Grymheten är ett helt system, precis som den var det under det tyska Tredje Riket och under Sovjetunionens sjuttioåriga mardrömstid. Människor råar inte på ett system som de själva har frambragt och satt i rullning. Om inte kineserna själva kan rå på det monstersystem de har frambragt kan vi tibetaner, en liten minoritet på sex miljoner själar inför Kinas oöverskådliga miljardmasshav, det ännu mindre. I stället för att kasta fåfänga snöbollar in i helvetet föredrar vi då att inrikta oss på konstruktiv strategi för ren överlevnad, och ingen kan påstå att vi har misslyckats. Det finns forum för tibetansk buddhism över hela världen idag, och alla fria nationer sympatiserar med om de inte rentav tar parti för Tibets förtryckta sak mot det överväldigande Kina. Den ateistiska kommunismen, som dogmatiskt förnekar allt själsligt, är liksom Sovjetkommunismen enbart självdestruktiv till sin innersta natur. Det är ingenting vi kan göra åt saken. Det är bara att låta den galna draken äta upp sig själv. Allt vi behöver för att kunna stå ut med dess förtryckta raseri till dess är en smula tålmod, och sådant är vi tibetaner och buddhister bra på. Jag tror till och med att vi tibetaner skulle kunna slå alla världsrekord i självbehärskning, vilket egentligen är allt vad vi behöver för att kunna stå ut med det outhärdliga.

Alexandra Vill du därmed påstå att det är fel att göra motstånd mot våld och förtryck?

Lobsang Inte alls, men det finns intelligentare metoder och dummare metoder. Den intelligentaste är att liksom Einstein lämna Tyskland i tid, sätta sig i säkerhet och från säkert avstånd verka för förtryckarnas undergång genom att till exempel ge upphov till Manhattanprojektet. Det dummaste är att använda förtryckarnas egna medel våldet, vilket är precis vad de vill, att stanna kvar och slåss från barrikader, så

att förtryckarna blir desto mer motiverade till att nedmeja allt motstånd mot övermaktens våld. Det är att bekriga eldkastare med snöbollar. Det är bara dumt.

Alexandra Så ditt recept är passiv krigföring från säkert avstånd?

Lobsang Inte bara det. Vi har ett annat vapen som motståndaren saknar. Vi har bönen, som bara består av ren andlig kraft, vilket motståndaren saknar totalt. Vi har moralen, genom att vi har rätt, vilket motståndaren saknar totalt. Precis som Tredje Rikets grymhetsprofeter och ideologiska slaktare, som försökte förintä en andlig gemenskap, misslyckades totalt och bara gick under själva på köpet lämnande efter sig i evighet skriande vittnesbörd om världshistoriens mest omfattande brott, så kommer Kinas kommunistparti att gå precis samma väg. Ju förr det likviderar sig självt, desto billigare kommer det att slippa undan. Så länge det håller sig kvar vid makten kan det bara förvärja sin egen situation.

Mona Så du tror inte på våldet som motstånd men moralen, bönen och tålmodet som mäktigare än något vapen?

Lobsang Precis. Gandhis princip.

Mona Jag hoppas du har rätt.

Magnus Nå, här har ni alltså motsatsen till doktor Rosenbergs förkunnelse fastän erfarenheten är den samma. Några frågor?

Walter Det har varit mycket intressant, Lama Lobsang.

Alexandra Jag hoppas ni har tyckt om vårt vin.

Lobsang Förträffligt. Jag dricker aldrig annars.

Walter Varför gjorde ni det då nu?

Lobsang Därför att sällskapet var gott. I gott sällskap kan man aldrig bli berusad vad man än intar. Man kan bara må bättre, då själen lyfter sig. Det är det enda som betyder något. Alla som dricker och berusar sig eftersträvar själens lyftning, men de misstar sig om de tror att detta kan åstadkommas på konstgjord väg genom alkohol eller droger. Nej, allt beror på sällskapet. Berusningsmedel kan lindra smärtor och dämpa kroppsliga lidanden men kan ingenting göra åt själen som, om den är nere, bara kan lyftas genom gott sällskap.

Walter Lama Lobsang, du är en god dryckesbroder. Välkommen hit tillbaka när som helst.

Lobsang Det är jag som skall tacka.

Walter Är du nykter nog att köra honom tillbaka, Tomas?

Tomas Jag har aldrig varit nyktrare.

Magnus Jag kan fortfarande visa vägen.

Mona Skål då, för den berusade nykterheten!

alla Skål! (*De skålar alla glatt med varandra.*)

Tomas (reser sig) Tillåt mig att eskortera er tillbaka, Lama Lobsang.

Walter Innan du går, Tomas, kan du fixa en ny gäst åt oss i morgon?

Tomas Tänker du på någon särskild?

Walter Ja, det gör jag.

Tomas Vem då?

Walter (viskar i hans öra. Tomas skiner upp.)

Tomas Jag ska försöka. Det vore ett sannskyldigt nöje.

Walter Han är visserligen pensionerad och har sett sina bästa dagar, men jag tror han ställer upp. Ge honom bara en ledtråd till intrigen.

Tomas Jag skall göra mitt bästa. (*går med Lobsang*)

Alexandra Vem har du fixat nu, Walter?

Walter Ni får se i morgon.

Scen 2.

På hedersplatsen sitter en åldrad utsliten lätt alkoholiserad före detta hemlig agent.

agenten Tack för er vänlighet att bjuda hit mig. Som ni kanske visste umgås jag inte längre i de allra bästa kretsar.

Walter Var inte orolig. Vi kan blanda åt er precis vilka drinkar ni vill.

agenten Då är jag i trygga händer. Får jag fråga varför ni är intresserade av mig? Världen har varit död för mig sedan det kalla krigets slut. De enda skurkar det funnits kvar att bekämpa efter det har varit av sorgligt slag, egentligen bara brutala busar i drogträskets skymningsvärld och löjligen patetiska diktatorer som Kim Jong Il, Mugabe, den groteske Castro, den urvattnade Khadaffi, den paranoida juntan i Burma och Kinas kommunisters självdestruktiva partiapparat.

Walter Har ni då gett upp inför dessa?

agenten Jag är gammal och skakig. Jag har haft mina dagar. Jag nöjer mig numera med att skratta åt världens pajasars skenande världskarusell på TV. Yngre förmågor med fysiken och entusiasmen, energin och ölsinnet i behåll har fått ta över.

Bo En drink till, Sir? Skakad men orörd?

agenten Kalla mig inte Sir. Jag skäms för att drottningen adlade mig. Jag kunde bara gå med på det om det skedde i största hemlighet. Sir James Bond? Det låter ju inte klokt. Kalla mig James. Ja tack, jag tar gärna många drinkar till.

Alexandra Vi har en expert här på att blanda drinkar.

agenten Jaså, vem då?

Alexandra Mona här.

Mona Jag vidareutbildar mig ständigt.

agenten Jag håller mig helst till rena vanor numera, ren irländsk whisky, eller varför inte 60-procentig svensk vodka? Har ni sådan?

Mona Om vi har.

Alexandra Mona kan blanda annat också.

agenten Testa mig gärna. Jag tål tyvärr vad som helst.

Walter Mona, du har fått en utmaning på halsen!

Mona (mixtrar i köket) Det ska bli mig ett nöje.

agenten Vad sysslar ni med egentligen? Jag vet att Tomas gör ungefär det samma som jag gjorde en gång i tiden, men vad håller ni på med här utom att blanda drinkar och droger?

Walter Vad tror du?

agenten Ni är för unga för att höra till hippiegenerationen. Annars hade jag tagit er för ett avancerat hippiekollektiv med intressanta sociala experiment på programmet, men ni är intressantare än så, i synnerhet som en sådan som Tomas här nästan tycks höra till ert gäng. Annars hade jag aldrig kommit.

Mona Varför kom du då?

agenten Jag vill veta vad ni har i sinnet. Vad vill de unga åstadkomma idag? Vad har ni för idealism? De vänsterradikala rörelserna har dött ut i brist på motivering, och högerextremisterna har bara gjort bort sig. Ni ger mera intryck av att stå ganska precis i mitten med en avancerad sökande intelligens som lovar gott för framtiden, varför jag är nyfiken på den. Varthän syftar den?

Walter Det behövs alltid revolutioner i hela världen.

agenten Av vilket slag? Alla revolutioner har alltid aborterat.

Alexandra Rättssystemet är åt helvete i hela världen då orättvisan härskar.

Bo Kulturen är fullkomligt urspårad då den helt domineras av skval, av TV som massfördummande hjärntvåttsmedium, av musik som inte är musik utan bara

rockoväsen i form av skrik och hörselskadande högtalarmaximerat elektriskt skräll eller schizofren modernism utan vare sig melodi eller harmoni, av abstrakt konst som bara är skrot och kladder och av en omänsklig monstros arkitektur för inburning och isolering av massorna.

Mona Miljöförstörelsen tillåts skena vidare medan alla ekonomiska intressen bara accelererar den och naturen dör mer och mer med hundratals livsarter som utrotas varje dag, för att inte tala om skogsskövlingarna, som berövar naturen hennes förmåga att andas och förnya världens syre.

Walter Och så vidare. Vi har mycket att göra.

agenten Och vad gör ni åt saken?

Walter Det är därför du är här. Vad kan vi göra åt saken?

agenten Jag förstår. Jag har brottats med skurkar i hela mitt liv, och jag upplevde det som något av en seger och en belöning av alla mina ansträngningar när Berlinmuren och Warszawapakten föll, men Kina återstår med Burma och Nordkorea, och sedan har vi hela den hopplösa muslimska världen att rensa upp, och den religionen blir svår att tas med. Men det fanns en gång en klok man som hade ett ganska vettigt recept som har visat sig fungera, om dock det kräver en viss uthållighet och tålamod. Det gäller att aldrig ge upp.

Mona Receptet.

agenten Om din ovän kräver att du går hundra mil med honom, så gå två hundra mil med honom. Om han kräver din börs så ge honom även din packning och dina kameler. Förlåt dina fiender inte sju eller sjuttio gånger utan sju gånger sjuttio gånger. Kort sagt, bidra till din oväns överdrifter och gör dem mera absurda, så att han storknar i dem. Låt Kinas kommunistparti hämningslöst fortsätta driva sitt eget folk i döden genom aborter av alla barn i alla familjer utom det första, genom sina koncentrationsläger för utvinning och marknadsföring av mänskliga organ av ändå icke önskvärda personer, genom den maximala miljöförstörelsen genom absurda megadammar och desertifikation genom kalhyggen, och så vidare. Låt Burmajuntan utveckla sitt heroinmonopol och pumpa ut sitt morbida heroin över hela världen, och saluför det med rubriken "*Made in Burma*". Låt islam fortsätta förtrycka och förfölja alla kvinnor till döds, så att det bara blir män kvar, som då tvingas till ensidig homosexualitet. Låt alla skenande karuseller spåra ur, hjälp dem ständigt accelerera, så att urspårningen desto förr blir oundviklig. Låt alla självmordsbombare bara bomba ihjäl sig. Det menar de ju själva att de bara mår bra av. Låt Putin utrota alla tjetjener, vilket han ju menar sig vara så bra på, och låt oljemaffian i USA korrumpa ihjäl hela Amerika, eftersom Bush släppt alla tyglar lösa på den, så att de som Enron kollapsar av egen uppblåsthet. Låt världen gå under, så blir den kanske bättre sedan, då det som ska överleva ändå överlever.

Bo Är det ditt recept?

agenten Det är min syn på saken. Skratta åt världens dårskap och håll dig fri från den, så slipper du bli delaktig i den.

Walter (ser sig omkring) Jag tror att vi är nöjda med ditt svar. Tack för att du kom, Roger Moore.

agenten Förväxla mig inte med Helgonet.

Walter Förlåt, Sir.

agenten Jag tror jag är färdig här. Hur var det med den där drinken?

Mona Kommer. (*serverar en läcker drink*)

agenten (sveper den) Tack. (*dånar*)

Walter Han är bombad.

Mona Så är det med skrytmånsar som menar sig tåla vad som helst. De tål ingenting.

Tomas Det är bäst jag kör hem honom.

Walter Ja, gör det, Tomas. Hoppas han inte dör på vägen.

Tomas Han har överlevt värre baksmällor.

(De samlar ihop honom och bär ut honom.)

Mona Nå, Magnus, vad menar du om detta? Håller du med om vår livsfilosofi, eller håller du med den tönsten och alkisen James Bond?

Magnus En svår fråga, Mona. Varför skulle det ena utesluta det andra?

Mona Frågan är om principen. Accepterar du vår princip att vilket våld som helst måste vara berättigat när det gäller revolt mot vilket förtryck som helst?

Magnus Inte vilket våld som helst mot vilket förtryck som helst, men när det gäller orättmätigt förtryck är jag på er sida.

Mona Vilket förtryck är rättmätigt?

Walter Hon sätter dig på det hala, Magnus.

Magnus Jag måste erkänna att jag inte kommer på något rättmätigt förtryck. Jag tar tillbaka min invändning.

Mona Jag tänkte väl det.

Alexandra Alltså är du helt och hållet en av oss.

Magnus Nej. Jag måste tillbaka till min hustru. Hon vet inte var jag är. Hon vet inte ens att jag är vid liv. Jag har inte iscensatt min egen död, utan jag har bara flytt fältet. Och frågan är om jag inte måste återvända till min skola också.

Alexandra Så ditt gästspel här har bara varit en tillfällig verklighetsflykt?

Magnus Ja, men en nyttig sådan. Jag har lärt mig mycket på köpet.

Mona Menar du att du tar tillbaka ditt uppror och återgår till ordningen i kneget?

Magnus Jag måste tänka på min hustru, Mona. Jag har ansvar för henne. Jag kan inte bara lämna henne vind för våg. Hon kan förstå en tillfällig nödsemester men inte ett svek.

Walter Du gör som du vill, Magnus.

Bo Du är alltid välkommen tillbaka hit.

Magnus Tack. Det är gott att veta att man kan rymma någonstans om skon klämmer. Tack för att ni finns. Ni kommer alltid att behövas med er revoltberedskap med insatsstyrkor färdiga när det gäller att göra en insats.

Walter Tack för din uppskattning, Magnus. Andra skulle ha mera svårt för vår kontroversiella moral.

Magnus Huvudsaken är att man gör vad som är rätt. Det är därför jag måste återvända till min hustru.

Alexandra Lycka till, Magnus.

Walter Tomas kan hjälpa dig hem i morgon.

Bo Eller i natt.

Mona Vilket som passar.

Magnus Tack, mina vänner. Jag uppskattar verkligen er goda vilja.

Walter Skål för fortsatt samarbete över alla gränser!

alla Skål!

(De skålar och dricker under idealisk samvaro.)

Slut.

Athen 5.4.2006